

O BIBLE R

Dvě TereziA p.Kučera

**Obrázky ze
Starého zákona**

O BIBLE R

Obrázky ze Starého zákona

1. Mojž. 1: 1-2

Tma pokrývá všechno, svět je bez lidí. Nikde žádné světlo, slunce nesvítí.

Svět se brzy zrodí velkou mocí Boží.

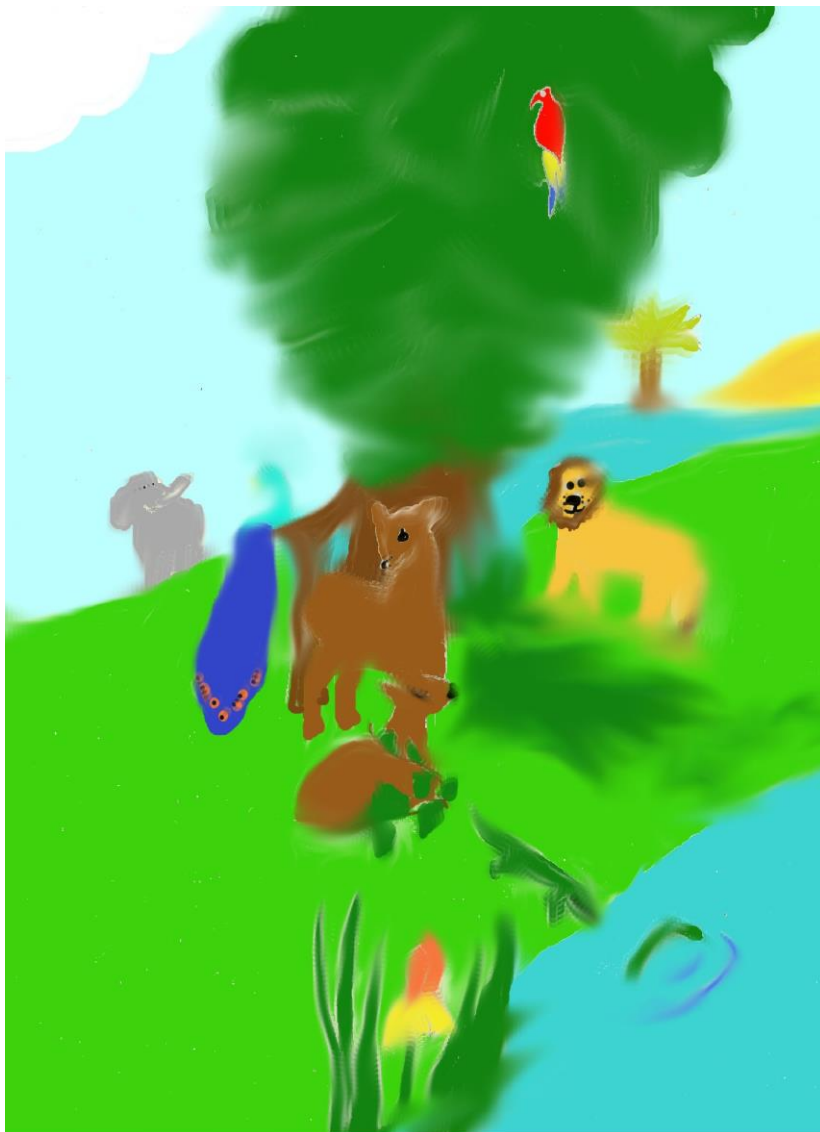

1. Mojž. 1: 1-31

Překrásný je svět, který stvořil Bůh.

Tři, dva, jedna, teď: voda, země, světlo, vzduch.

Svět je nyní příjemný, plný zvířátek, přijde vrchol stvoření –Adam, muž, člověk.

1. Mojž. 2: 7-9

Z prachu země člověk vstal, Bůh mu život dal,
aby na zemi o vše pečoval a život kolem rozmnožoval.
V Edenu byla krásná zahrada a v té zahradě rostl strom života.

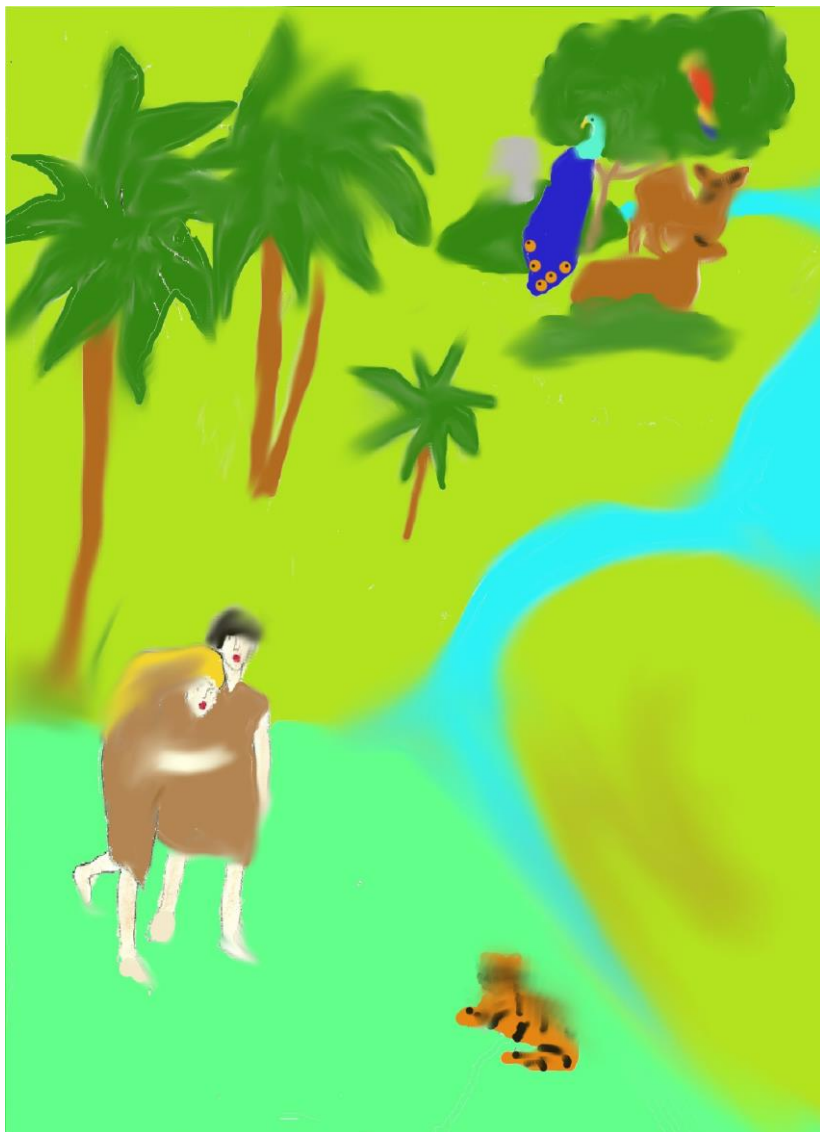
1. Mojž. 3: 1-19

Ráj byl místo překrásné, žila tam Eva s Adamem.

Příliš zvědaví byli, a tak si ráj zničili.

Hadí řeči poslouchali, zakázané ovoce ze stromu poznání si vzali.

Proto museli z ráje odejít a v nehostinné zemi žít.

1. Mojž. 4: 1-16

Ábel a Kain rodní bratři byli,
ale každý z nich byl zcela jiný.
Kain se příliš rozzlobil
a svého bratra v hněvu zabil.

1. Mojž. 6: 13-22

Lod' si Noe postavil, aby Boha potěšil.

Všichni se mu posmívali, Hospodina nepoznali.

Ale když voda zemi pokryla,
všechno i s lidmi zničila.

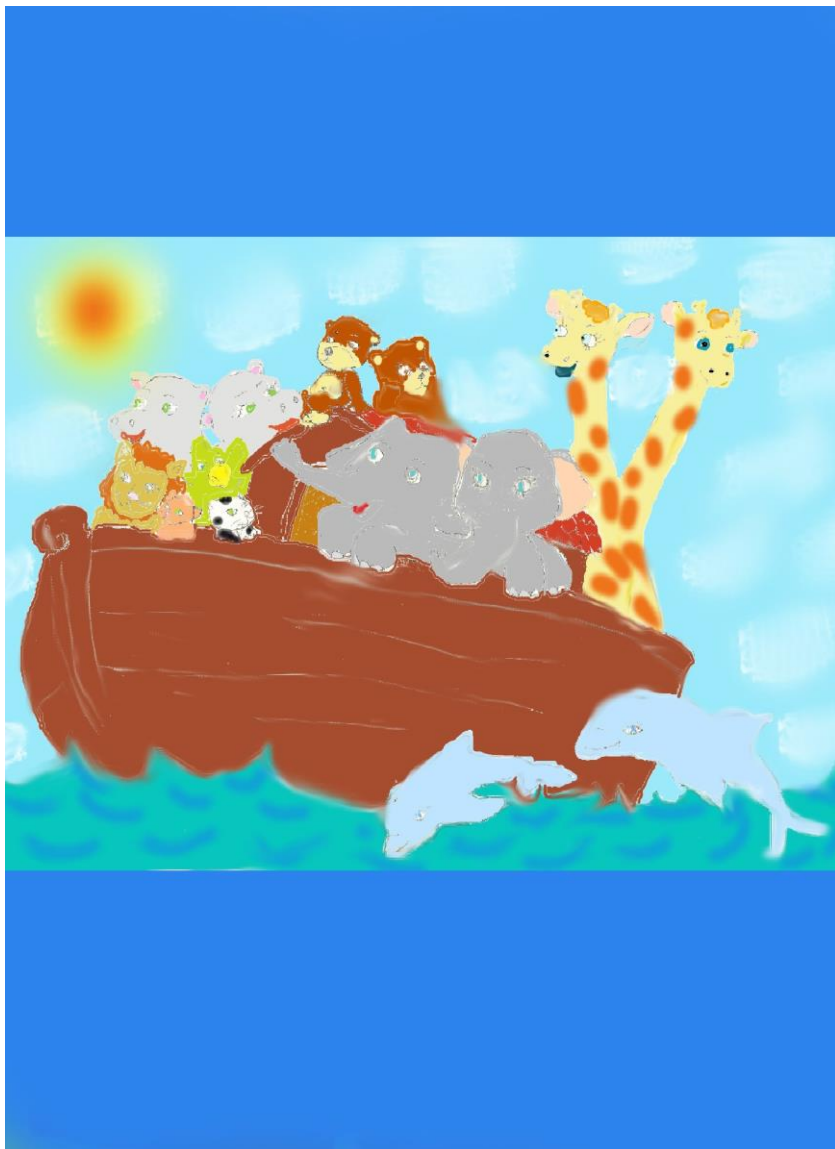

1. Mojž. 7: 6-24

Zvířátka na arše plují, svoje hlavy vystrkují.

Stále voda padá z nebe, trochu to ve stájích zebe.

Až začne voda opadat, zlaté slunce zas bude hřát.

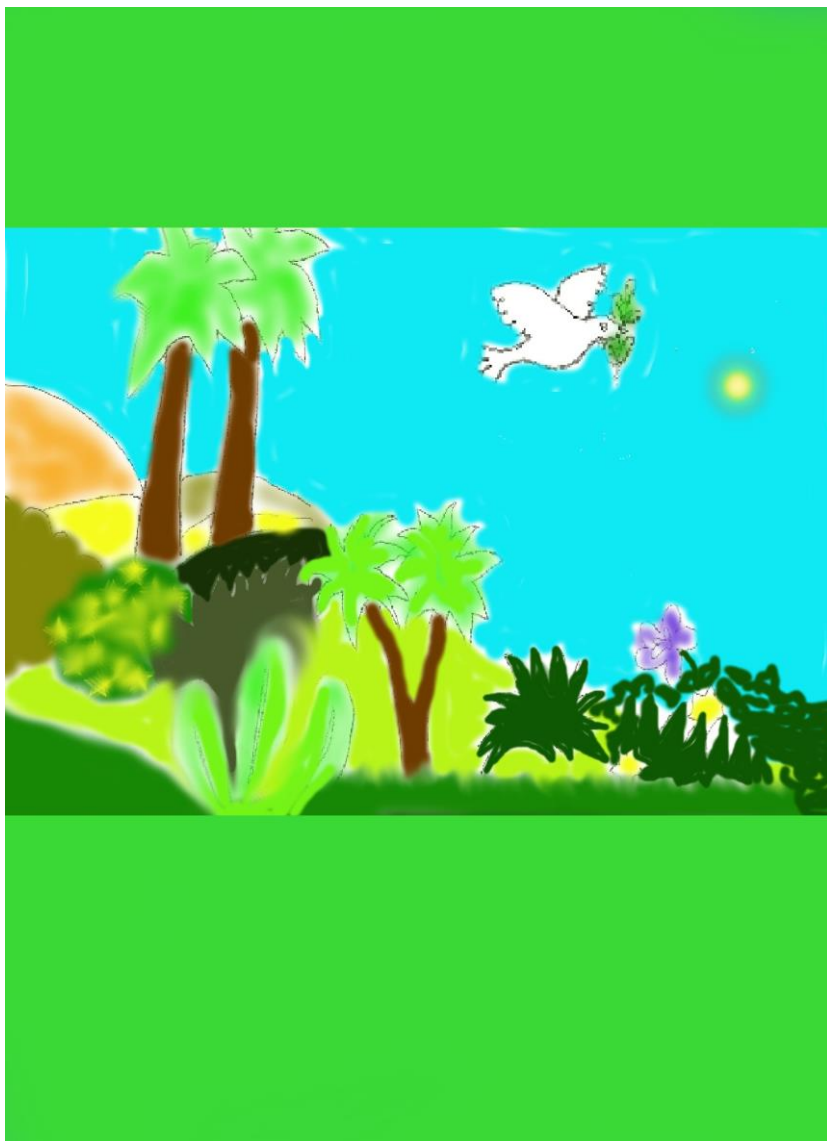

1. Mojž. 8: 8-12

„Leť holubičko ven a najdi nám suchou zem!“

Třikrát poslal Noe do světa bílou holubičku.

Vyletěla holubička potřetí a přinesla hned vzápětí v zobáčku čerstvou zelenou větvičku.“

1. Mojž. 9: 8-17

Všechno znovu ožívá, země květy oplývá.

Oblohu zdobí duha barevná.

Bůh tak dal příslib lidem všem,

že už nikdy taková potopa nezaplaví celou zem.

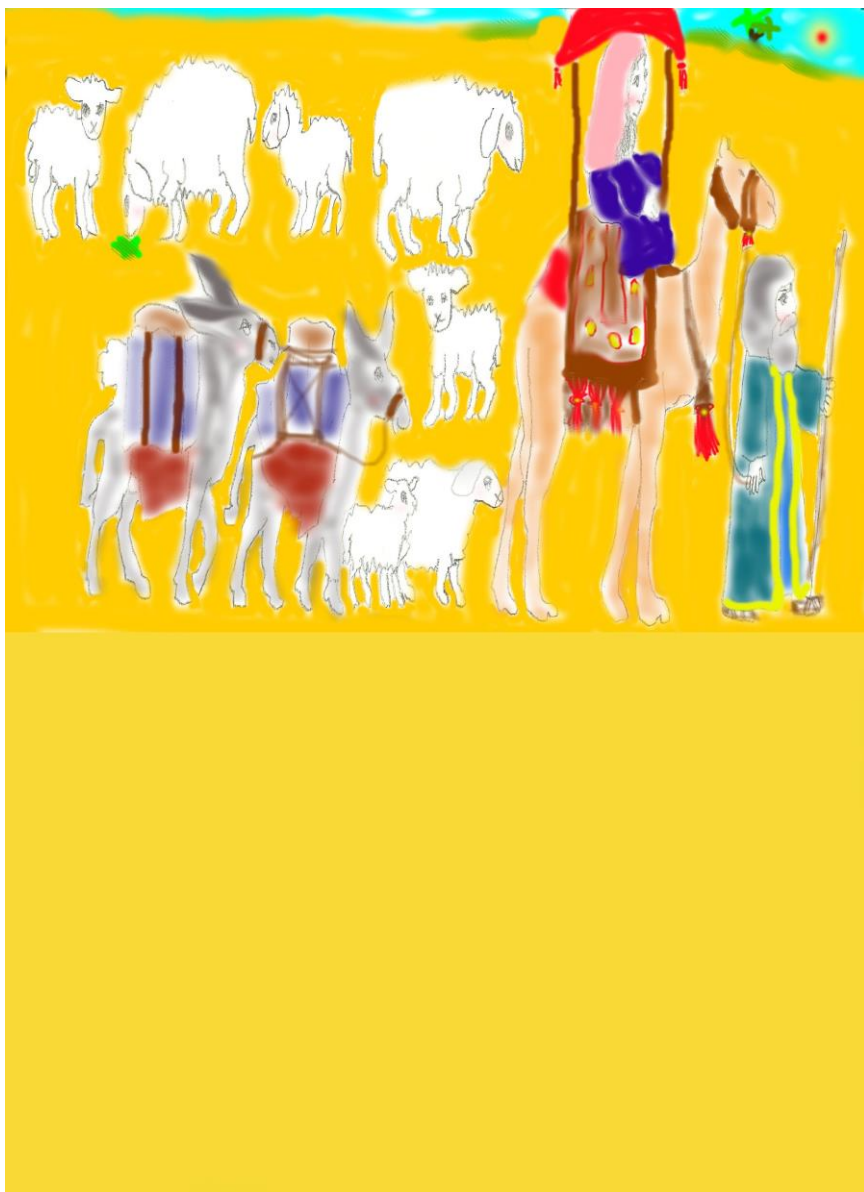

1. Mojž. 11: 1-9
Babylónská věž se
až do nebes tyčí,
budeme jako Bůh,
než nás pýcha zničí.

1. Mojž. 12: 1-9

Abrahám byl věrný Bohu, rád ho poslouchal,
když vyšel s rodinou na cestu, Bůh mu požehnal.

1. Mojž. 19, 1-29

Abrahám měl Lota rád, Lot byl jeho kamarád,
Lotova rodina žila v Sodomě, kde mělo dojít k veliké pohromě.
Lotově ženě se však v Sodomě líbilo a odejít z města pryč se jí
nechtělo,
proto se na cestě ohlédla po městě, ale jakmile to učinila, v solný sloup
se proměnila.

1. Mojž. 15: 1-7

Abrahám o syna prosí, už šedivé vousy nosí.

Kolik je hvězd na nebi, tolik prý bude mít potomků na zemi.

Věk se ale nedá zastavit, přál by si alespoň jednoho synka mít.

1. Mojž. 18: 1-15

Manželka praotce Abraháma Sára je už těž velmi stára.
Tři muži Abrahámovi zvěstují, že se jim děťátko narodí.
Sára tomu ani uvěřit nechce a směje se ve stanu nevěřičně.

1. Mojž. 22: 1-13

Izák roste, prospívá, Abrahám z něj radost má. Hospodina stále chválí, ale Bůh má divné přání, aby Izáka na horu vzal a jako oběť Bohu dal. Abrahám má v srdci žal, zabil by se radši sám.

